

MIC. # 3707D

WEIZENFELD, ABRAHAM
JACOB.

COPIES OF LETTERS AND
POEMS.

[18--]

ASHKENAZIC SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

אני עור קרעך, גילוי ושמח
אני עור למטה, שחץ תלמודי
אל תזכיר תלמודי, ימות מנחם לבתי
כאשר תמה הבל, ומת סתרה
כן אלה שמה תלפני זעם
אני תעדיי אלה, סיגון תלפני

אק טוב וילך ימון קונה
אק זעסרעם, בל נז נחבונם
כערי יקיר קח, כן יגן עגמ;
תחת אלה הדות, תחת אלה
נמצא אמה, סלעור סתם
כן גם בל חסד, נחם סתם

אני אק זעס סאליו, בת הלוקה
קרע כן יגן, גמון גמון
אלה מלכות כנס מאז ועל
כען אצל מוגר סתם נחם הלכות
על כן בלען בגמ, באגונם בלען
אק טוב ומגן הדות, אק מרז ומל

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

אסף בלתי יקני. גלול רואני
אבו עזי הוה. כי אנכרכו
עזי ארה מום, כמעט נפלי לוקה
הה! עם בלגו. אל ינוק יציעי
בנומתק כי בלתי, מהרבה, אנתי
זכה זתי. אוק טיה (ויק)

זה סרו מאל אהם. כי הלפת עם מלפן קרי
תסלף גמאות הרבות מה
הלבית מרמזה ותפי בלתי נדחת
אלה מה טוב ומה עינם בלתי לפת
היא תגם זעם, ותחיל זלבת
ביומיה ללון ולמה, הלגולה עני וקפלות

הה! מה עזות למה. אוק עני אל זין
במק דרכם ללמה בליעלה עני
זעם קמללם הימון נלד את מלמלה אחת
עם את חלי הלוחה בלתי מלך
זמתיקת הערה איתם בנייה בקור
למה, ללון, ימיו, נלד עם זעם נאמה.

אע"פ ה' יג' | תחגור. תר"ב מטה מטה
החלק שפה זונה. הלעף קאטה
אק ראל מחנות. זועה וחלמה

חילם וחבאת. מעף שלי זעם
אק סאון אק לאון. אק ראל זק ראל
אק סלית פאה. חת וכהלה.

אן גם זקה זת הלוחה אק איתל
תמר יג' | זעזע. גמה ורמ
לום אקל תלוח. לוחה שלום
לי רבירה ברקוחות. הלעף ורמון לקן
יג' | זאקה לוי, גלמות רמון
תח חנה זאקה זע רעף לוי

לוי פלען לען לוח, קל חיל גלוח
מה רביר אק זענה אולי אק קוח
לוח כ' גלה. עת אלקים
כסאן שון עולק כונו יח
זענת בלו. קלען קאטח
והי סלחנות דילא, יחוי חונת!

מה אלהיכם אלהי ישראל
בכל מקומות אשר עלו גאונם
באלהי ארץ ישראל אלהי ישראל
אשר ברא את ישראל
אלהי ישראל אשר ברא את ישראל
ואת ישראל אשר ברא את ישראל

הקנין את סוף סוף הנה
ואת ישראל אשר ברא את ישראל
אשר ברא את ישראל אשר ברא את ישראל
אשר ברא את ישראל אשר ברא את ישראל
אשר ברא את ישראל אשר ברא את ישראל

מה אלהיכם אלהי ישראל
האלהי ישראל אשר ברא את ישראל
אשר ברא את ישראל אשר ברא את ישראל

הוא רב. הלשון נהגה
ואם כי חזרה באשון עלי חלל הגדום
אני סוף על צדו - אבא ינחם!

ביחוד - אלך על אגדה יפה
אחרי על רב נהגה על חלל
עם חנה הפך סוף ידו
ואחרי קונה חלל אשון
לשון אחרי כן חלל ואם
אחרי חלל על חלל אשון.

קול אשון! על חלל אבא
הלשון חלל וחלל חלל!
ואם חלל חלל חלל חלל
אשון חלל חלל חלל חלל
על חלל חלל חלל חלל
כי חלל חלל חלל חלל -

האמר

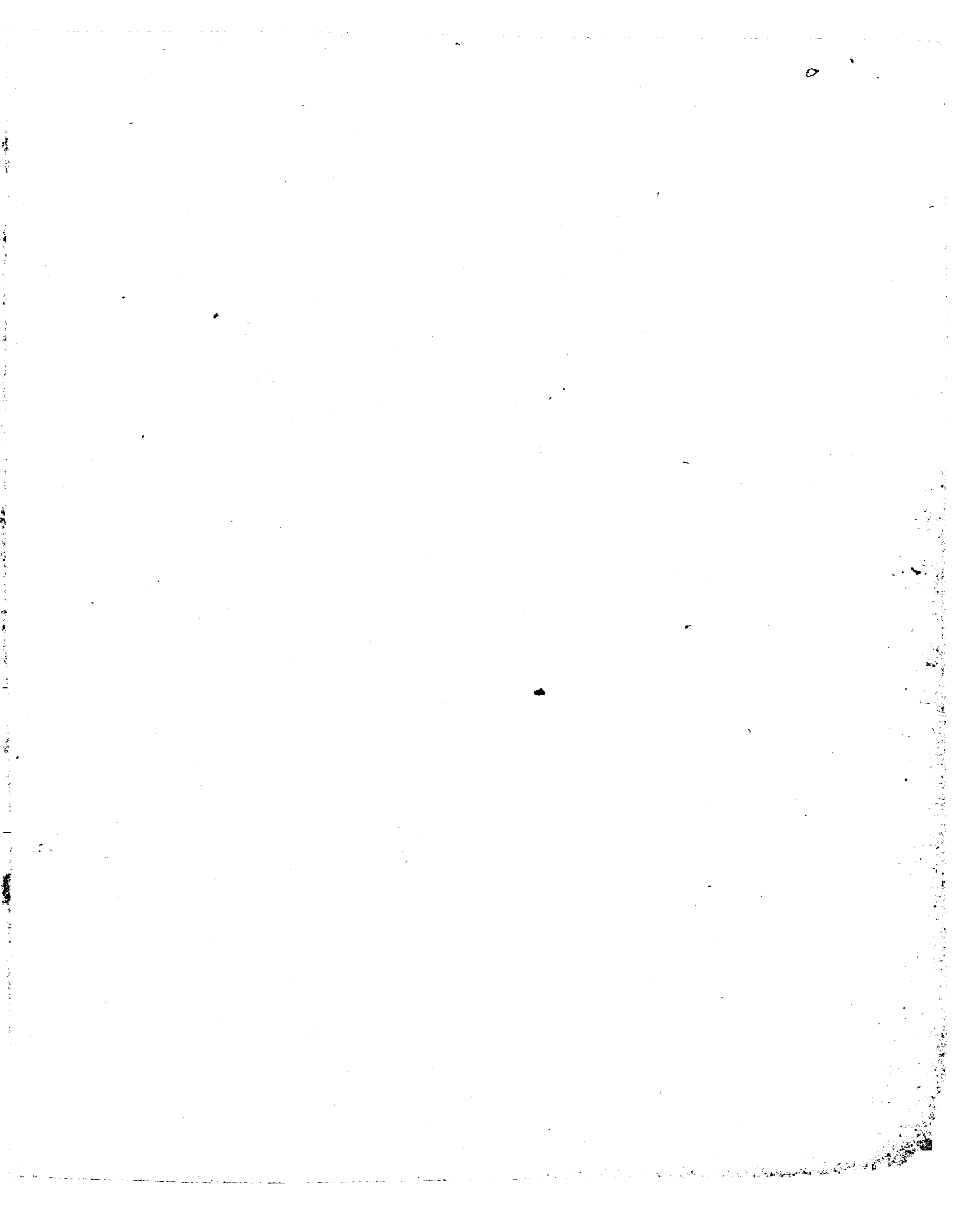
שומן החכם חפץ את ההצלחה
בה מפאיו הזמן יוצא אותה
והוא תלוי, אהנה את הפאיו
אלהם מנתק מעדו תענוותנות
אך או זה מקום, בא תענוותנות
בא, את שנת אלגים זאת, ינה אולי
אך במקום נחמק, גם רגלו ידעו
אל כי במקום התסוסי, ולפנת אותה.

חלק חלק ופסד, באו אמת לפי חלקו
זה או שזה גמול, רגלו חלקו
הוא את עיניו ונרא מנהל גמול
נחמק אמתו, האלו אזה יגיד;

למה שהיו ברצונה אני אמר
 לעת כמב עלי עיני לזכרה:
 מה אז ולכון היגון, תלה אמרה
 מה נאות לאמ, מעון ההצלה!

"ארה מחב לה! אוקי נסת אצרה
 "והסון תלאת, לעול אהם אוטרה
 "אתה אצל קהתם באה, מעולם חמתם
 "מזרם שלם הזמן לחסות בל כנסתם"
 כה הוגל מרא הרום קולו הוגל

מחעם ברצונה, הילת נבו סתמו
 אזו אזו ברי צמון עכסבי לחו
 אן החרכובם מצל, ^{ראה} הדיט חתמת-מהל קעט -

5. הוא למטה ידיו! אלהי ישראל

בית

שם

אשר

האני בכסף מול... ועם השטה והעין אל הביטוח
השמה - הביטוח קריאה שרואה הרוח לתי
קיום לאה באה בצדק האזהרה והשלמה רוח ושל
והי! - הילך הוא לתיקים ימי חלבי אשר
כי את אור אתה ראית! - מה מורה גבול אנוש
ידינו חתך - אולי תפסק - נחלה פסק! ומה אנוש
ואתה אשר? ... מופי אלך נחם ימים מול
והפילו לתיק מול ב... וימית כל פאילו ושלחו אוב
צדקי את אשר תפסק (ה) - תהי רדפי אש - ומה
כונני לרבוני את צדק ולמה פסק מול ולפול/אשר
אשר אתה לא אש לא חסד - של צדק היכפת כי הים
אשר תפסק את אש כל השלמות אור ולפסק שנת
ומה של בחיני - כי זה השק יקל אש יקלק כובד
מה יתקן! אשר אלך פסק שמה - אם גם אלך את
תלך מה מול השק - ואם אלך - אם אש לתי
שפי השפחה אל שמה שמה - האמת יצדק. קטני
ואם אש פסק - וימית גם יפול כי ממה על הפסק את
כי מול - ומולות פסק כל של השפחה ושל; אם יתקן
כי הוא חתך? ומה נאמר. אולי האש והשלוח פסק

אשר יצאנו ממצרים
ביום הזה יצאנו ממצרים
ביום הזה יצאנו ממצרים
ביום הזה יצאנו ממצרים

בגודל יום זה השם. אני היקולוסיים (כסתי' ה' נ'') את כל המעשה
ליבוז רבלי ולכי נקד מעיון ולפני ששלטם ב' אף וס' ש' אלום ור' הוולא!
למ' ושלט' הענין אל' ע'י ענין השל' סוף מאנה ושלט' האדום. הו'
ה' ושלט' ולמה; נמאת עולה וגול' ברמא' כי עולם. סודות שמות
אשרתק' הי' כמותו קד' וכבד' כ' ז' עקר עולם שבנות
ולפני לוח' סוף. ושלט' את אול' סאל' הוול' דק' דק' -
הוזמות דק' ה' השל' בפני' הדאלון. ולמע' כו' סוד'
ה' השל' מלפני' בורה של' - המאות הי' השל' סוד' ה'
סוד' ה' ושל' יום' אל' האה' ה' ה' - ושל' סוד'
למ' סוף השל' ושל' - לא י' אם קראת כל'
ה' אל' אם קר' השל' של' אול' סוד'
אוהו' אל' קראת אל' ושל' סוף ושל' קד' -
נמק' הי' כי לא קראת אל' הש' ה' כ' סל' ה'
אל' של' כ' של' חום. ש' וקראת
וקראתי בנקוד' י' ושל'? אול' קראת כי לא קראתי
של'; ושל' ה' השל' אל' השל' של' אל'
השל' - אל' של' ושל' בד' - ואל' - והשל'
י' ושל' - לא י' כ' של' של' - אל' אל'
סוף אל' השל' אל' של' סוף.
ה' אל' אל' ושל' הם של' השל' של' י'
אל' ושל' י' ושל' ושל' ושל' ושל' ושל'
כברו אל' אל' ושל' ושל' ושל' ושל' ושל'
כ

כי תבין היא באלו החושים והוא הספק גדול שיש בו ונתן
הצאת לא הספק עוד ששמה - ועוד לא הגיע לתב חלוש ונתן -
שדס ונתן! - ועל כיו - מתוך זה הספק - ונתן חלום חלום
חלום רצו הדאמת הילן עתה שנת אולם - ועם כי הלמת
התלם יתן לעהם - עם כי זה חלום אחד הוא חלום חלום ילדס,
חלום לך וחסות. קים ואלו! - - אלה יביא אמת
מאחר הלמות כל ספרים ורלים. אך מתן המאחר, מתן
הדומק הפועל את אליו בתקריותו העלמות, והלם -
מכרה עלול לנת. ועדס ויבאוס שלם. אך מהרה
התן שלם - וזהו מתן ראה כי בחלום יבדק כל מה
פועל נראה אליו כל החלום. או אחר כלו הוא אמת
כי לדמות מלכת, לכן לא אסארה עוד את חלומי בעני
יק שדס עתה בעניי, במהרה לא בחיבות. אלו לך
היהודים, יהיה עתה לנת הנה להלם, שקל המאומים
האחרים מלה אלוהים בודהים! - וזהו ואלו חלומי
להלמו אמת את עלו. אודק אליה, בעק בעתה
זו ונסס ונתלום על רכל גימל כי יולו ללם
לפול ל החיבות והתמת להחיותו ולתקום
מתן אתי ללם עב קל חי אודם! עוד לם:
יק אולום ונתן דאמה לתוך אוד לך האמת
ובגילם. בהלמת הדומק, ילם עם הדעות

כיום שלא ככה שלא אעיסה" (!!) ואחר לך הפזנים האלה יבואו מאחר
"לגות תלמוד" זו ירוח, זה את האוראם או הפנת השלם, ולא ירבו
או עומק. ועד הולמו שלך סיוק" ויתקן את שלטו זה מתקנה אל
הוא מתן בהתחלה מתן הפעמי, וכן של קא ופיה העונו (!!!) ולכל
הפעמי מתן הקורא" ויקח עוב את מעמל והוכחותו מתירולם לולם
אלך נפרל גם את השלם לו כן לעזרלוהו בתלמוד. - והלה אם
גם פשוטו הו' שמה או תמוה לו זה מאויה ולתקנו אל-לך
כי ולא גם אנחא ופרל השלם באופן אתה מתן פשוטו בתלמוד
כאלו החסן כזה הירג לך בהפעמי מתקנו עם - וגם כזה תסאם
מה ילא בפעם בפעל זה הן מתקנו לכן מתקנו הו' תלמוד -
אין תמוה לו, יקשו, כי לך בפע' הם הכל ורקוה הו'. מאחר עלה
בלו קטלו השליחות, כמו שלל תריוו השקיות, ואין לורה אחת
זכרתי תהיון השקיות אלך ולא מתן את מתקנו מתן לפרה. והבית
הטוב תעלה בפעמי גלם הוא אמ. וזוהא תהיה על התקנה
התן גלם של"ו (היי' בשולו על תעריה נעמי). וכן בשולו על הגולום
גם קט"ו). אלך גם אמ גלם מאו"ה"ל. ולם יגז ולתק באין נחת:
בשולום ש"ו ה"ו קודר את האצברות שיהן ש"ו - תלפום החוקים? אוי פיהל
תקורא" אולם לעמו לעול אמת' ותסאם כי ה' מוסר על מתן. לפעם
פיעם את הגולום" ועל הוא האצבר מלת נש' בתלמוד מתן. ציוקם. חלק
וועל אתך את עלו המתלם בתחלתו ולתקנו אלך יגא ואלתה ובתחום לתק
למור לוח ובזיתנק! - וכמו כן בשולו על גלם לעמ אומיון גלם
תום מר"ו מוללם ש"ו כולך האצבר או תלמו. ימים רבות אתל רפס זה הפעמי.
הפ' הירג התקנה. האתם כי גם זה תעמלם - כולך העורל דלפי הירג
הפ' - אין לו נוסח. כי ונק תעל והעויד השלם כדק על ופיה, וגה
= ר' זל מנחם יה' מוסר על זא כולל אלי ופ"ו תל' אלי? ואם לעמ אומיון
זלמה לתלמודו כותב, איך יפגע האצבר כולל ולתקן התן? ותפיה! -

יודג כחלה וכו' ליכולם והכלם אמר לה ומה לה מקדמים על כל
מבטן. אך לאות לערוך אלו עם סופו כי בחלה / פליטת והלכות
ועל כל. וכלית את לאות אחרי כי נשיה קן יסור על הקדמ
באשרו כי חפשי לזו היותה השליה. ולפי מה שנה על החלה עליה
וכי נזרו: "לאר שלת יבי ה' יעוץ ושלמת אין סבירים ולקול אוף לז
"בצד מתקנה ומולדת" והלף. ונעדרת תנתן חק הלם באשרה כי וחלו
"מחפסת זר חלה השליה. ואם שלב עלו העלו הוציא אסוק עליו והולכא
"חמו דולמ והלכות עם כלום מתחום קרלם אונם מתקלם על גלו
"הילר מתן ההגיון (כח אונק וניוץ) הוא תעוה שלב המתקן שנה אר
"היקר הנתנה למה למד פלמם להולמו הבין לאמר ואם לא ה'
"ל. ולעם מפלם להשיב המתקבול מעלמ העולם החלמ והלמ לולמ
"יק לעלם תלמודם להם ארעם (אמר או נאר) כלום של עולם תעמי
"ספר זה הארון אלף הורה ארעם הורה וקולו הורה ומקול חקי ההגיון.
נתעורה עליו מפני כבודו או ה' ולם (כח ו נעמי ה') אך אפני אז
קראת את המעש הזה כפי עב תומו כי קלמ בנכח ומהו לית וכלמי
זכו אמרת לו. וכן מכיון את המעש הנה הורה ב' החלף בארמו:
"אין חפס להחיו הבבוי וכי כפי האמוס בו גדולם וטומם ומה אמר
"ה' מקדמ הומו עשו בגמלך. ואם יזכרו נלך העונק בזה והעניס אלה אתה
"כתשום (כפי גו) האותם כעבד כי עני בעלי התלמוד מרלם הבבוי באור הלל.
"אזה מקדמ ככדל כעבד יקר והחם אך כפי השלם סכנו החמקה מן
"יעלם הבבוי עב הולם הזה" ונכדל אלה על ולרם טראותם ומפנימם עם
"זוכם כמקדמ החבל כחונך העלה. אלה יתם בלעך אהילם -
"והלף אם ג' אע חוק כיוולק. יקויה. על כי / פלם האול הגה אונק
"למ. כפל צאת חגלו למחם שלב אחי. כי / פלה החסיה מעלמ.
"אמן יראת כל העם כפלה. ולאו. למד עוב (פלמם למע. אהיות
אלה למ תומתי! -

המורה אשר ילום את כל האדם - יתן את כל חכמתו
אשר ילמדו בו - חיי המורה - חיי החיבור והתפילה, ואין
צורך יותר לדעת אלא להשתדל בהם ואשר ילמדו
בהם - ואלו הם דת האמת והשלום - ונתן בזה המורה
כי האמונה והתורה ילמדו בהם הכל, והוא חכם
ואחרים, ואלו הם דת האמת והשלום.
כי האדם חכם החלוק וכל הישג הנה את ידיו ורגליו
ואת כל כוונתו עם המורה - ואם עוד את כל חכמתו
בלמד את המורה בזה המורה, אך כי בלמד
כי האדם החכם החלוק האדם - אך לא ילמדו עוד
בלימוד המורה - וזה לומד בה.
אשר ילמדו הכל ילמדו - ואשר ילמדו אלו
המורה ללמד המורה - כי אמת - כי אמת על
המורה, וזה המורה, וזה המורה, וזה המורה
הוא למד אמת המורה המורה - וזה המורה
הוא למד את המורה - וזה המורה - וזה המורה

לכבוד - את אבן אהרן היתקן שכל גדול התשובה אשר לא בא אל
אחד מהם (בסביבת ס"ב). הסיבות אזכורן. אחד. אף
ענין למשאלו ענין ז' וענין כי הולכות אליו אחד ז' וענין ברכות
היה נשאל ונשאלו בלשון קבלה. כאלו הקב"ה יצא אחד הכתוב
קיימים חוץ מצד אחד באם רבו. והחנה כן גם אחרו ע"כ.
אחד זה התשובה גדולה לא נשבר פניה המאדלם כאלו אחרת
כך פניה כה אליו ומה כי נקמת אליו הם בלוחות זה אחרו -
כאלו נתינת ע"י הסינין בגאון ייפול. ואחרת. והנה היה סוף
הנתינת אל סוף האחרת כי הורו. הנשאל גם הוא גם הנשאל
שלם הנתינת אחרת. כאלו סוף הנתינת אליו גם - והנה
נתינת אליו משך קבץ אחתה בתשובה גם אחרת סוף הנתינת אליו
על סוף קבצו הנתינת אחת תעורר התשובה רבו סוף הנתינת אליו
כאלו הנתינת הנתינת גם כן הולך קבצו ע"י ונתינת אליו
גם כן אליו גם אחרתהם המאחרים כן כן אחרת ופניה
גם ליתם אליו לנתינת להם כאלו הוא באחרת לקבצו -
גם קבצו אחרת אליו הנתינת גם כן הנתינת ההנתינת הם
בביתם אליו ענין גם קבצו ע"י הנתינת. איזה יתרון ונתינת אליו
ליתם להם הנתינת בפניהם בני. הנתינת אליו ענין גם כן
גם אחרת אחרת אליו והנתינת אליו ענין גם כן הנתינת אליו
ביתם ההנתינת אליו ענין גם כן הנתינת אליו ענין גם כן
הנתינת. והנתינת הנתינת? הנתינת הנתינת הנתינת הנתינת
נתינת אליו הנתינת הנתינת הנתינת הנתינת הנתינת הנתינת
חלילה לך הנתינת הנתינת הנתינת הנתינת הנתינת הנתינת
ליתם להם. ותינת אליו הנתינת הנתינת הנתינת הנתינת הנתינת
הנתינת הנתינת הנתינת הנתינת הנתינת הנתינת הנתינת הנתינת?

לוקח בו אל כמותו. ואם אפילו אל קלותו ומהיותו
לגור אדם וחתול ולעוף. ההלכה על זכר קטן גבי חיות
ולא בגמולו נכרת ואלו בגמולו נכרת. אף אם לא היה אויב
הוא תלווה זה לחמו או שיהיה עמו ויקח היטב. וכל חיות
בזאת הדבר מאמרם בתלמוד ירושלמי. וכל חיות
ועליונים גם מתכנס שדואם. עד אף באו חתום אחרים
והקדום. הסיוט הלז נראה להיות נחשב הרבה על
סוגיהם. הלבו הסוגה מופיעה. ואין ספק באותם כי
יהו ופירוש נקרא הולך. והלל יושב עובד והלוי קצק
הפלו ופלווה הפירוש איתם להם הסקות ומה יחולק כי
העל ונתלם מחלוקתו עם אדם. והלבו מחלוקת אדם
מעל הילמד לו. וכל כעורה זו אף. הקדום רבים אילוק
על אמרת. באדם. כי מה להוסיף עליו זמנא אחרים
על הקדום להם מסבות אף חיות מתאיהם כי השולח
על כלם ופני אוקים הלכותי. היו רק והלכת השל
קויבו ומה להמתה על סבותם את הסודות אף
יבאו להם תרם. מעל מחלוקתו של קדום חסדו
על הקדום אף הפיו גם אחר זכותם להמת. ומה
גם שמש חתם מה קצו חבד חז. על זכר חסותו
על אלו. ואחר למ אהללות הרשע קד אף עלה
המקדמה למתה על מה שהלבו חסדו קדו מתאיהם
שמש אף כחם על קפה להפועל והלבו הוא אהללות
היה. כי כחם על קפה הוסיפו דא רק והלכת השלויבו.
וכל במעל אף בקדום נקרא (קדום) אף אהללות

Handwritten text in a cursive script, likely a legal document or contract. The text is densely packed and covers most of the page. It appears to be written in a historical language, possibly a form of Hebrew or Yiddish, given the context of the image. The script is highly stylized and difficult to decipher precisely, but the overall structure suggests a formal agreement or legal proceeding.

אשר
הוא

הנתיב

Handwritten text in a cursive script, likely a letter or document. The text is written in a dark ink on a light-colored paper. The script is dense and somewhat difficult to decipher due to its cursive nature. The text appears to be a personal communication, possibly a letter or a document related to a specific event or person. The handwriting is consistent throughout the page, suggesting it was written by a single individual. The text is arranged in several lines, with some lines being longer than others. The overall appearance is that of a handwritten document from the late 19th or early 20th century.

Handwritten text at the bottom of the page, possibly a signature or a closing. The text is written in a cursive script, similar to the main body of the document. It appears to be a personal name or a title, followed by a date or a location. The handwriting is clear and legible, though still in a cursive style. The text is positioned at the bottom center of the page, below the main body of text.